

Výroční zpráva Ministerstva vnitra za rok 2018 o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

V souladu s § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zveřejňuje Ministerstvo vnitra výroční zprávu za rok 2018 o své činnosti v oblasti poskytování informací.

Oblast poskytování informací	Počet
Počet podaných žádostí o informace: (telefonické a osobní dotazy se neevidují)	394
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti	60
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí Policie ČR	45
Počet podaných rozkladů proti rozhodnutí	9
Počet informací vydaných za úhradu nákladů	1 (753,-Kč)
Počet podaných žalob v roce 2018	8
Počet ukončených řízení	10
Přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona (tato částka činila náklady v rámci soudního řízení a byla vyplacena žalobci; další náklady právního zastoupení nevznikly, neboť toto bylo zajišťováno pracovníky právního odboru v rámci jejich běžné pracovní agendy)	86.843,- Kč
Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí	0
Počet stížností podaných podle § 16a	57

Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace:

Ministerstvo vnitra k 31. 12. 2018 celkem eviduje 21 neukončených soudních sporů; v roce 2018 bylo napadeno 8 rozhodnutí a ukončeno bylo 10 sporů, z nichž uvádíme:

1. Žalobce se žalobou domáhal u Městského soudu v Praze přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra, které potvrdilo rozhodnutí Policejního prezidia ČR ve věci žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v pozdějším znění (dále jen „InfZ“), o poskytnutí rozkazu policejního prezidenta č. 125/2008, kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz informačního systému ETŘ. Soud konstatoval, že pravidla týkající se zpracování osobních údajů v daném případě neregulují pouze činnost uvnitř správního orgánu I. stupně, nýbrž mají dopad i navenek vůči osobám, o nichž jsou osobní údaje v systému ETŘ evidovány; rozkaz č. 125/2008 nemůže být vnitřním pokynem ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, neboť obsahuje údaje týkající se shromažďování a nakládání s osobními údaji třetích osob, čímž dopadá i do práv osob stojících vně Policie ČR.

2. Žalobce se domáhal u Městského soudu v Praze přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra, které potvrdilo rozhodnutí Policie ČR o odmítnutí informací o získaném vzdělání a výši služebního příjmu. Soud konstatoval, že nelze informace o vzdělání policisty posoudit jako osobní a citlivé údaje dle § 4 písm. a) a b) zákona o ochraně osobních údajů. Jedná se o informace, které se nedotýkají intimního či osobního prostoru policisty. Údaj o názvu policistou vystudované vysoké školy nemůže mít sám o sobě negativní obsah, tudíž sám o sobě není schopen jakkoli negativně působit. Soud dále uvedl, že ze správního spisu nelze učinit jednoznačný závěr, že zájem žalobce na poskytnutí informací o platu policisty je pouze soukromý; z napadeného rozhodnutí nemohl seznat, zdali byla v dané věci dodržena spravedlivá rovnováha mezi v konfliktu stojícími základními právy, proto napadené rozhodnutí zrušil.

3. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, které potvrdilo rozhodnutí Policie ČR o neposkytnutí informace podle § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 InfZ týkající se částky zaplacené policií za vyhotovení odborného vyjádření znalce. Dle názoru soudu se informace o výši finanční částky zaplacené policií za vyhotovení jednoho z podkladů trestního řízení přímo netýká a ani nemůže týkat žádné skutečnosti důležité pro trestní řízení. Nelze tedy ani dospět k závěru, že by zveřejnění této informace mohlo dojít k narušení, zmaření či ohrožení postupu policie při objasňování skutečností důležitých pro trestní řízení.

4. Žalobce se žalobou domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR o částečném odmítnutí žádosti o informace podle § 11 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 6 InfZ, ve které žádal o veškeré interní pokyny k vedení Národní databáze DNA. Soud uzavřel, že předcházející rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Z rozhodovací praxe správních soudů přitom plyne, že soudu nepřísluší nahrazovat úvahy správních orgánů o tom, zda a v jakém rozsahu nebo jak konkrétně mají být informace žadatelům poskytnuty, neboť je toliko oprávněn přezkoumat správnost a zákonnost jejich závěrů.

5. Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil rozhodnutí Ministerstva vnitra o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, kterým byla částečně odmítnuta žádost o průběhu a výsledcích kontrol trestního spisu. Soud konstatoval, že výrok povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti musí odpovídat žalobcem formulované žádosti o poskytnutí informací a musí z něj být seznatelné, jaká konkrétní požadovaná informace se žadateli znepřístupnila. Soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení.

6. Ministerstvo vnitra se kasační žalobou domáhalo zrušení rozhodnutí Městského soudu v Praze, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí potvrzující postup Policie ČR, kdy povinný subjekt posoudil žádost o poskytnutí kopie trestního spisu jako žádost o nahlédnutí do spisu. Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra odmítl, neboť nebyly dány podmínky pro její projednání.

7. Žalobce se domáhal žalobou u Krajského soudu v Ostravě zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým bylo odmítnuto odvolání a rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezské kraje. Tento úřad odmítl žádost o poskytnutí Studie proveditelnosti průmyslové zóny v lokalitě Nad Barborou. Povinný subjekt ve svých rozhodnutích argumentoval mj. tím, že jemu udělená licence nedovoluje nakládat se „Studii“ v takovém rozsahu, aby ji mohl poskytnout třetím osobám na základě informačního zákona, přičemž sám není nositelem majetkových práv. Soud konstatoval, že skutečnost, že udělená licence povinnému subjektu nedovoluje sama o sobě zpřístupnění požadované informace neznámá, že by povinný subjekt takovou informaci při aplikaci § 34 písm. a) autorského zákona nemohl poskytnout.

8. Městský soud v Praze usnesením odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem Ministerstva vnitra. Spornou otázkou bylo, zda Ministerstvo vnitra mělo povinnost vydat v zákonné lhůtě rozhodnutí o odvolání žalobce, ale z určitého důvodu tak neučinilo. Soud žalobu odmítl, neboť žalobkyně se domáhala odstranění údajného nezákonného zásahu, ačkoli se ochrany mohla domáhat žalobou na ochranu proti tvrzené nečinnosti správního orgánu (Ministerstva vnitra).

9. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo zastaveno řízení proti Ministerstvu vnitra, neboť žalobce vzal podanou žalobu zpět. Žalobce se původně domáhal informace o tom, jaký plat a jaké odměny pobírali v r. 2014 ředitel krajského úřadu a jednotliví vedoucí odborů krajského úřadu.

10. Městský soud v Praze usnesením odmítl žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra. Žalobce se domáhal zrušení rozhodnutí Policejního prezidia ČR, který odmítl žádost o informace o spojitosti příslušníků policie a zaměstnanců s bývalou StB. V postupu povinného subjektu a odvolacího orgánu soud nespatořoval šikanozní postup ani snahu o účelové prodlužování procedury vedoucí ke konečnému závěru o tom, zda informace má být poskytnuta či nikoliv. Jednání žalobce soud označil za účelové, neboť soudu zamířel, že již měsíc před podáním žaloby rozhodnutí povinného subjektu obdržel.

Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí

výhradní licence: 0

Počet stížností podaných podle § 16a: 57

(z toho 2 proti postupu útvaru ministerstva a 55 proti postupu Policie ČR)

Další informace vztahující se k uplatňování zákona č. 106/1999 Sb.:

Výkon působnosti ministerstva jako nadřízeného orgánu krajů a hlavního města Prahy při poskytování informací ze samostatné působnosti (rozhoduje o odvoláních a o stížnostech) v r. 2018:

Ministerstvo plní úlohu nadřízeného správního orgánu podle § 178 odst. 1 a 2 správního řádu ve spojení s § 94 odst. 1 zákona o krajích ve vztahu k orgánům kraje nebo hl. m. Prahy v samostatné působnosti. V rámci této působnosti rozhodovalo ministerstvo

celkem o 144 odvoláních a stížnostech, přičemž v 74 případech vyhovělo, ve 4 případech vyhovělo částečně, ve 47 případech nebylo vyhověno a v 1 případě bylo podání učiněné opožděně a v 18 případech bylo podání postoupeno jinému věcně příslušnému ministerstvu.

Nejčastější okruhy dotazů v roce 2018:

- udělování státního občanství
- právní úprava přestupků a jejich statistiky
- registrace politických stran a politických hnutí
- technická infrastruktura výroby občanských průkazů
- pobyt cizinců na území ČR
- provoz datových schránek
- statistické údaje z evidence obyvatel
- veřejné zakázky
- zákon o státní službě
- personální údaje o zaměstnancích ministerstva
- Česká pošta, s.p.
- extremismus
- kárné řízení, jmenování kárné komise
- obsazení služebních a pracovních míst v ministerstvech
- implementace legislativy EU (zbraně a střelivo)
- Portál občana
- Národní agentura pro komunikační a informační technologie, s. p.
- odškodňování dle zákona č. 212/2009 Sb.
- sportovci a jejich účast na olympiádě